ANUL IV. — Nr. 997 EDIŢIA A DOUA JOI, 7 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inscrţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ 6 Noembre 1891

PARIUL E DESCHIS

Primirea pe care a întîmpinat-o în presa română actuala remaniare ministerială este unică în analele politice nu numaĭ ale acesteĭ Ţĕrĭ dar şi ale tutulor ţĕrilor constituţionale. Afară de ziarul *România*, toate organele de publicitate carĭ reprezintă vr'un partid, vr'un grup saŭ vr'o nuanţă politică, sunt unanime pentru a privi ultima cârpeală ministerială ca neavênd sorţĭ de trăinicie.

Cu toate că fie-care din aceste organe o apreciază din punctul sĕŭ de vedere special, nu s'a pomenit încă nicăerĭ un acord atât de complect între ziarele carĭ de altmintrele sunt de opiniunĭ diametral opuse.

Este de notat maĭ ales atitudinea foilor conservatoare.

L'Indépendance roumaine, *Bucarest*, *Timpul*, *Naţionalul* se pronunţă toate contra formaţiuneĭ actuale a cabinetuluĭ.

In faţa uneĭ asemenea atitudinĭ rĕŭ voitoare a tutulor nuanţelor conservatoare, orĭ cine este în drept a se întreba:

Ce maĭ reprezintă cabinetul Florescu-Catargiu-Vernescu?

Pe liberalĭ de sigur nu; pe conservatorĭ încă maĭ puţin.

El este dar o formaţiune hybridă ce are pretenţiunea de a împăca ideile ambelor partide aşa zise istorice; un fel de *centru* oportunist ca toate partidele intermediare de acest soiŭ.

Asemenea formaţiunĭ politice nu se întemeiază nicĭ o dată pe principiĭ saŭ pe ideĭ bine definite, ci numaĭ pe pofte şi pe nevoĭ ale momentuluĭ.

Când voiesc să facă programe, ele cad în ridicol precum a căzut generalul Florescu când a zis că programul sĕŭ este *şcoala şi Biserica din care a eşit armata*. Elementele disparate din care se compun nu se pot nicĭ odată contopi, fiind că ele nu s'aŭ unit de cât într'un scop negativ de luptă contra unuĭ duşman comun şi din ziua când ajung pe tărîmul afirmaţiuneĭ, adică, la guvern, nu maĭ aŭ altă ţintă de cât aceea de a căuta să preponde-reze unul asupra altuia.

Aşa s'a întîmplat cu formaţiunea liberal-conservatoare.

Ea a fost alcătuită într'un moment în care a-tot-puternicia regimuluĭ brătienist provocase fireşte tot felul de coaliţiunĭ. Cu toate aceste coaliţiunea liberal-conservatoare n'a fost destul de tare pentru a aduce rĕsturnarea luĭ Ion Brătianu şi a trebuit concursul liberalilor-disidenţĭ cu care s'a format în urmă opoziţiunea unită.

Indată ce căzu regimul colectivist, coaliţiunea opoziţiuneĭ-unită îşĭ atinsese scopul negativ; ea nu maĭ putea urma de cât sub condiţiunea de a alcătui un noŭ program pe care să'l aplice la guvern.

Regele se temea de această eventualitate, care ar fi dat naştere la înjghebarea unuĭ mare partid naţional, în opoziţiune cu partidele palatiste. De aceea El a zădărnicit încercările de unire între grupurile ce formaŭ opoziţiunea-unită, chemând la putere pe junimiştĭ şi semănând cu ajutorul lor discordia între aliaţĭ. Lucrarea sa disolvantă a isbutit într'atât în cât astă-zĭ toate partidele sunt slăbite, divizate şi, prin urmare, la discreţiunea Palatuluĭ.

Maĭ era o remăşiţă a opoziţiuneĭ-unite care ar fi putut să reprezinte miezul unuĭ partid independent. Această remăşiţă era partidul liberal-conservator. Insă, precum am zis maĭ sus, acest partid nu putea să aibă sorţĭ de stabilitate la cârma Ţĕreĭ de cât sub condiţiune ca elementul liberal, reprezentat prin D. Vernescu, şi cel conservator reprezentat prin D. Catargiu, să se contopească într'un program invariabil care ar fi exclus lupta de preponderenţă între ambele elemente.

Această condiţiune neapărată nu s'a împlinit; partidul liberal-conservator, în loc de a apuca calea cea dreaptă, cea mare, a mers pe căĭ piezişe, primind tot felul de compromisurĭ, ba cu junimiştiĭ, ba cu conservatoriĭ purĭ; în fine a ajuns la putere, dar fără program, fără organizare, fără unitate de vederĭ.

Din prima zi aceste neajunsurĭ s'aŭ manifestat prin o luptă tainică între elementul catargist şi vernescan.

Prin această luptă criza devenise latentă.

Ea a dat loc la tot felul de frămîntărĭ carĭ aŭ demonetizat partidul în faţa Ţĕreĭ şi aŭ produs situaţiunea actuală.

De acum înainte, neînţelegerea între ambele grupurĭ ce compun partidul liberal-conservator, nu va maĭ fi o luptă de culise, ci un conflict deschis care se va manifesta pe faţă chiar în Parlament.

Vorba este acum: care din două va izbuti?

Până acum vernescaniĭ aŭ luat'o înainte.

Insă tare îmĭ pare că Lascar Catargiu a făcut ca uniĭ jockey maĭ dibacĭ, carĭ îşĭ reţin calul până la urmă şi nu'ĭ daŭ drumul de cât atuncĭ când sunt aproape de stîlp.

Alergarea a început; pariurile sunt deschise!

Dunăreanul

TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 5 Noembrie. — Un prânz de gală s'a dat de baronul Calice în onoarea mareluĭ Vizir. Aŭ luat parte la acest prânz Said Paşa, ceĭ-l'alţĭ demnitarĭ aĭ afacerilor streine şi toţĭ şefiĭ de misiune cu damele lor.

PARIS, 5 Noembrie.—Camera a adoptat bugetul Agricultureĭ sporind oare-carĭ credite şi acela al comerţuluĭ. Viitoarea şedinţă se va ţine Joĭ.

ALGER, 5 Noemarie.— O serbare strălucită s'a dat în onoarea ofiţerilor ruşĭ; retragerea cu torţe, ovaţiunĭ apoĭ punch şi toasturĭ călduroase în sănătatea Ţaruluĭ, Ţarineĭ şi D-luĭ Carnot.

Austria şi România

VIENA, 5 Noembrie. — Contele Kalnoky a maĭ adăogat în privinţa RomânieĭcCă nu poate da nicĭ un respuns definitiv în privinţa tarifuluĭ general român, care de şi are maĭ multe articole foarte aspre, prezintă totuşĭ avantagiĭ; Austro-Ungaria poate face concurenţă în aceste condiţiunĭ celor-lalte state. România doreşte să facă experienţă cu tariful sĕŭ general, dar a şi asigurat că Austro-Ungaria va fi cea d'intâia cu care va trata, când va fi hotărîtă să înceapă negocierĭ.

Chestiunea importuluĭ vitelor nu poate fi tratată separat. D. de Kalnoky zice că chiar desfiinţarea închidereĭ graniţeĭ vitelor Românieĭ n'ar putea face să înceteze urcarea preţuluĭ vitelor la Viena, pentru că numĕrul vitelor româneştĭ este actualminte foarte redus şi vor trece maĭ mulţĭ anĭ până când se va îmbunătăţi într'un mod simţitor exportul vitelor româneştĭ.

Finanţele turceştĭ

CONSTANTINOPOL. 5 Noembre. — Casa Bleichroeder a adresat administraţieĭ datorieĭ publice o scrisoare, care aprobă atitudinea consiliuluĭ în chestiunile conversiuneĭ, şi a losurilor turceştĭ şi care desaprobă publicarea într'un ziar a declaraţiuneĭ semnată de consilierul intim al legaţiuneĭ germane, D. Gerlich şi care critică oare carĭ procedeurĭ ale consiliuluĭ. Acesta a voit să propue în şedinţa de azĭ presidată de membrul francez D. Aubaret un vot de blam contra D-luĭ Gerlich, care a contestat acest drept consiliuluĭ şi şi-a dat demisia.

DESCHIDEREA REICHSTAGULUI GERMAN

BERLIN, 5 Noembre. — Reichstagul a reluat şedinţele sale. Preşedintele a rostit un discurs foarte călduros în memoria Regeluĭ de Wurtemberg; deputaţiĭ l'aŭ ascultat în picioare.

S'a depus bugetul. Creditele suplimentare cerute coprind între altele 7.751.000 mărcĭ, sporirea preţuluĭ nutrimentuluĭ soldaţilor în urma scumpireĭ nutrimentelor şi 1.395,000 ca întâia anuitate pentru fortificaţiile din Helgoland carĭ vor costa în total 8.895,000 mărcĭ.

La discuţia legeĭ asupra represiuneĭ trateĭ sclavilor, guvernul a respins acuzarea ziarelor care îĭ impută că tolerează trata. Legea s'a trimes din noŭ comisiuneĭ.

Republica în Brazilia

Tulburările din Brazilia, care în momentul când scriem poate că aŭ şi provocat rezboiul civil, aŭ dat şi daŭ încă loc la aprecierĭ greşite şi defavorabile *republiceĭ* din acea parte a lumeĭ.

Atât unele ziare din strĕinătate cât şi unele de la noĭ, înregistrând conflictul dintre parlamentul brazilian şi mareşalul Fonseca, preşedintele republiceĭ, şi tendinţa acestuia de a lua *dictatura*, aŭ lăsat să se acrediteze părerea că brazilieniĭ nu eraŭ încă copţĭ pentru republică, că proclamarea eĭ era prematură şi că prin urmare imperiul era încă trebuincios pentru un timp oare care.

Dacă lucrurile ar sta ast-fel, atuncĭ causa republicanilor brazilienĭ ar fi perdută iar *bunul, cinstitul, devotatul bineluĭ public şi ştiinţeĭ şi iubitorul de omenire şi de libertate* Don Pedro, după cum îl numeşte ziarul *Românul*, în revista sa de la 30 Octombrie, nu numaĭ că va fi lăsat să fie readus pe tronul perdut de către partisaniĭ sĕĭ şi de către *popĭ*, dar încă poporul brazilian el însuşĭ, rugător şi pocăit, îl va ruga să reurce treptele acestuĭ tron şi să reia *domn*[illegible] asupra luĭ şi să'l scape ast-fel de anarhia în care l'a aruncat republica şi să'ĭ redea ordinea şi fericirea de odinioară.

Din fericire însă, cu totul altceva se petrece azĭ în republica braziliană, de cât nişte evenimente dacă ne este ertat a le numi astfel, de natură a justifica bucuria adversarilor republiceĭ.

Nu un germene de slăbiciune al mişcăreĭ republicane de acum un an şi ceva, nu nepregătirea poporuluĭ brazilian pentru noua formă de guvernămînt ce şi-a dat, sunt causa agitaţiunilor ce domnesc acolo, ci o tendinţă de a aşeza pe base maĭ democratice, şi decĭ maĭ durabile, noua formă de guvernămînt. Tendinţa de a da republiceĭ o vigoare maĭ mare, de cât acea ce i s'a putut da în ziua când ea a fost proclamată.

Şi într'adevĕr, la ce alt tindea *congresul* când a refuzat să maĭ iase putereĭ executive dreptul de *veto?* Evident că la o maĭ mare democratisare a noueĭ forme de guvernămînt, la o maĭ multă consolidare a republiceĭ.

Această tendinţă şi acest pas înainte pe care voesc a'l face republicaniĭ brazilienĭ, nu dovedeşte câtuşĭ de puţin slăbiciunea republiceĭ de acolo, ci arată, din potrivă, caracterul pe care brazilieniĭ voesc a'l da republicanilor, precum şi puterea convicţiunilor republicane.

Fonseca cu aĭ luĭ şi-aŭ zis că republicaniĭ înaintaţĭ din congres, aŭ resturnat monarhia şi ne-aŭ adus o formă de guvernămênt maĭ populară şi prin urmare maĭ liberală şi maĭ progresistă, şi a căreĭ urmare imediată a fost un mare act de dreptate şi de umanitate: *liberarea robilor*; dar, noĭ voim a consolida şi maĭ mult acest progres şi înainte de toate să purificăm republica de *veto* putereĭ executive, care este un vestigiŭ al regimuluĭ monarhist.

Fireşte că Fonseca, care nu poate saŭ nu voieşte să înţeleagă republica în ţara sa de cât temperată şi îndulcită cu câte-va din prerogativele monarhieĭ, s'a crezut în drept să riposteze disolvând congresul şi pregătindu-se să ia dictatura, adică să apuce pe calea peireĭ luĭ, în loc să se încline acelora cariĭ voiesc a-ĭ complecta şi statornici opera. Fireşte că vrăjmaşiĭ republiceĭ braziliene caută să intre şi eĭ în joc înăsprind starea lucrurilor, în scopul de a aduce întemeierea monarhieĭ.

Intru cât însă acestea toate dovedesc oare că brazilieniĭ nu eraŭ preparaţĭ pentru republică şi conscienţĭ de viitorul eĭ? De sigur că întru nimic.

De şi *Cezarismul*, către care Fonseca arată acum în urmă că tinde, face poate pe republicaniĭ din Brazilia să treacă prin dureroase încercărĭ, causa republiceĭ totuşĭ va eşi şi maĭ triumfătoare.

Aprecierile uneĭ părţĭ din presă asupra celor ce se petrec azĭ în Brazilia, departe de a ne descuraja pe noĭ republicaniĭ din Europa, ne lasă indiferenţĭ, de oare-ce avem încredere în trăinicia republiceĭ proclamată chiar de către Fonseca şi cu aĭ sĕĭ. Suntem convinşĭ că d[illegible] din cele ce se prepară în Brazilia, saŭ poate că se şi petrec deja, [illegible] va învins, vor fi [illegible] şi monarhiştiĭ, iar republica va deveni şi maĭ puternică.

De şi e încă lungă calea pe care popoarele aŭ a o strĕbate spre a desevîrşi tot progresul la care aŭ şi dreptul şi datoria să aspire, totuşĭ veacul în care trăim are aceasta de caracteristic că un progres realisat, or cât de neînsemnat ar fi el, esclude reacţiunea, un pas făcut înainte, or cât de mic ar fi, cel ce l'a făcut nu maĭ face altul înapoĭ.

Versurile luĭ Depărăţeanu:

Şi din sânge ruinare
Vezĭ că face spic,
Vre-o republică din care
Iară tronurĭ s'aridic,

nu maĭ sunt adevĕrate pentru epoca noastră. Pe piedestalele republicelor de azĭ nu se maĭ pot aşeza tronurĭ.

Or ce s'ar maĭ zice şi or ce s'ar maĭ face azĭ contra republiceĭ din Brazilia, ea este definitiv întemeiată.

C. A. Filitis.

Avocat la sate

Domnule Director,

Vĕ rugăm să fiţĭ interpretul nostru spre a se modifica legea, ca avocaţiĭ să nu maĭ poată pleda înaintea judecătoriilor de ocoale, după cum am citit în ziarul *Adevĕrul*, şi iată de ce:

1. La ţară avocaţiĭ sunt nişte lichele ramoliţĭ, pripăşiţĭ pe aci de zecimĭ de anĭ, şi care nu ştiŭ să schimbe nicĭ două vorbe cum se cade.

2. Dacă ar veni vre-un avocat maĭ priceput să se stabilească în comună, ramoliţiĭ îĭ fac diferite neajunsurĭ şi la urmă prinde pe vre-un hengher să'l bată ca să'l facă să fugă de frică că'l omoară.

3. Bagă vrajbă între sătenĭ căcĭ pentru lucrurĭ de nimica, îĭ învaţă să deschiză acţiune ca să'ĭ jefuiască.

4. Incuragiază hoţiile căcĭ cine este prins aleargă la el să'l scape, îĭ învaţă să jure pe nedrept.

5. Pe lângă banĭ ne maĭ pretinde şi plocoane aşa că un idiot de avocat nu se mulţumeşte pe 60 polĭ pe lună, pe când ceĭ cu titlurĭ de pe la oraşe abia scot pâinea de toate zilele.

6. Judecătoriĭ şi ajutoarele lor care sunt schimbaţĭ maĭ adesea, de cum vin sunt cotropiţĭ de eĭ (îĭ chiamă la masă, la petrecerĭ etc.) şi ast-fel dreptatea este în tot-d'auna în partea avocatuluĭ.

7. Se amestecă la alegerĭ unde ţăranul de nevoe îĭ dă votul ca să se aleagă şi el în consiliul judeţean, ca ast-fel să aibă în mână pe primar şi subprefect, şi să facă ce'ĭ place.

Lucrurĭ de acest fel sunt o mulţime care se practică de eĭ, şi mi-ar trebui coale întregĭ ca să le descriŭ, toată lumea cunoaşte tertipurile lor, de aceia ar fi bine ca împricinaţiĭ să se prezinte singurĭ înaintea judecătoruluĭ, iar avocaţilor să nu li se maĭ permită a sta în sate, ca să esercite pe sub mână asemenea daraverĭ.

Cu un cuvînt, vĕ rugăm să ridicaţĭ glasul prin presă, maĭ cu seamă acuma înainte de deschiderea Corpurilor legiuitoare şi cereţĭ ca legea să fie adusă spre votare, ca ast-fel să scape odată şi satele, de asemenea lipitorĭ care sug sângele ţĕranilor; iar noĭ vĕ vom păstra multă recunoştinţă.

Abonatul D-voastră
Un ţăran după Olteţ.

Foametea în Rusia

Przegolond din Lemberg publică următoarele ştirĭ pe care zice că le are de a dreptul din Lemberg:

„Pîlcurĭ de ţăranĭ, armaţĭ cu furcĭ şi topoare, pradă şi omoară în provinciile pustiite de foamete. Maĭ multe miĭ de lucrătorĭ după liniile [illegible] şi Mosca-Nijninovgorod s'aŭ lăsat de lucru şi s'aŭ organizat în bande, ce atacă trenurile de marfă, fără să întîmpine vre o împotrivire.

Proprietariĭ marĭ nu îndrăznesc să [illegible] din castelurile lor şi sunt într'o a[illegible]crată stare de asediŭ.

„In raporturile lor oficiale, guvernato-

riĭ spun că o asemenea stare de lucrurĭ nu s'a maĭ pomenit în Rusia din vremea vestituluĭ Pugacief, ce a îngrozit lumea cu cruzimile luĭ.

„Maĭ multe sute de persoane aŭ fost expediate în Siberia pe cale administrativă.

„Autorităţile se tem ca nu cum va să intre şi nihiliştiĭ în aceste rĕscoale. Atuncĭ s'ar întîmpla o răscoală generală, cu urmărĭ politice“.

In acelaşĭ timp teroriştiĭ ruşĭ daŭ semne de viaţă. Eĭ aŭ început să împrăştie manifeste către partidele înaintate şi revoluţionare, invitîndu-le să lase de o cam dată la o parte deosebirile de programe ce 'ĭ desparte şi să se unească cu toţiĭ într'un singur scop: răsturnarea despotismuluĭ.

Iată cum sfîrşeşste unul din aceste manifeste:

„Să înceteze orĭ-ce deosebire de vederĭ, să se lase la o parte orĭ-ce program de revendicărĭ pentru un viitor maĭ mult saŭ maĭ puţin depărtat şi, uniţĭ cu toţiĭ, să ridicăm din noŭ drapelul luĭ Geleabof.

„Teroarea, iată rĕspunsul nostru la teroare.“

Cum vedem, situaţia Rusieĭ nu e de loc de invidiat. Marele imperiŭ moscovit, cât e de mare, nu e aşa de temut pe cât pare, din cauza mizerieĭ şi a sbuciumărilor din sînul sĕŭ.

Părerea claseĭ dirigente de acolo e că un resboiŭ ar lecui această stare de lucrurĭ, cu o condiţie însă: Rusia să iasă victorioasă. Dar când Rusia ar fi învinsă? Atuncĭ la sigur ar isbucni revoluţia şi pe ruinele ţarismuluĭ s'ar ridica democraţia triumfătoare.

*

Ţarina a dat un milion de ruble din caseta sa particulară ca să se ajute victimele foameteĭ.

Se zice că Ţarul va întreprinde o călătorie în provinciile bântuite de acest flagel.

D-luĭ Colonel Gorjan

Art. 25 din Constituţie care asigură secretul scrisorilor este călcat în mod sfruntat în comuna Ipatele jud. Vasluiŭ, de către soţia notaruluĭ acesteĭ comunĭ — de oare-ce plicul cu corespondenţele în loc de a se aduce la primărie, se duce la locuinţa notaruluĭ— care în conivenţă cu soţul despecetluesc scrisorile, le citesc şi apoĭ spre sfidarea legeĭ şi a buneĭ-cuviinţe, desfăcute le trimete adresanţilor.

Acest caz întîmplându-se şi în prejudiţiul meŭ cu o scrisoare, ce o trimisesem din Vasluiŭ la familia mea, am reclamat D-luĭ procuror cu data de 21 August. Ajutorul sub-prefectureĭ respective fiind însărcinat cu anchetarea faptuluĭ, transportându-se la faţa loculuĭ a ascultat depunerile martorilor în urma cărora a încheiat cuvenitul proces-verbal. De şi de atuncĭ sunt două lunĭ trecute, cu toate aceste nieĭ până azĭ nu s'a dat curs lucrăreĭ, aşa că, aceştĭ rĕĭ făcĕtorĭ staŭ şi azĭ nesupĕraţĭ în practicarea meserieĭ lor.

Nu ştim care să fie cauza aceste̕ tăcerĭ, tăcere culpabilă, căcĭ când reclamă se face şi justiţia nu caută a da dreptatea şi a supune efracţiunile la rigorile legeĭ, prin aceasta se face şi dênsa culpabilă de oare-ce tăcerea eĭ se poate considera ca o consimţire la nelegiuirile ce se comit.

Rugăm pe D. Director general al poştelor şi al telegrafelor să ne spue dacă secretul scrisorilor nu maĭ există sub guvernul liberal-conservator.

Ce specie de procuror are judeţul Vasluiŭ de nu se mişcă în faţa uneĭ denunţărĭ atât de grave, şi în faţa unuĭ fapt atât de scandalos comis de femeia unuĭ netrebnic notar?

Dacă acest procuror nu se va trezi, vom reveni.

Cutia cu scrisorĭ

Domnule Redactor,

In ziarul *Adevĕrul* Nr. 981 din 21 cor., am vĕzut că daţĭ ştirea, că consiliul general de Vêlcea a dat vot de blam preşedinteluĭ comitetuluĭ permanent; şi fiind-că în această calitate am onoare de a fi eŭ de la 10 Iunie anul curent mĕ găsesc dator a face următoarele întâmpinărĭ:

La cea din urmă alegere a cons. jud. s'a prezintat şi a reuşit la 2 din colegiurĭ lista D-luĭ Herescu, prefect sub guvernul concentrat şi până dupĕ alegerı chiar sub guvernul actual.

La colegiul proprietarilor marĭ, intervenind D. deputat Iancovescu s'a alcătuit o listă, pe care figuram şi eŭ. In fine, odată consiliul compus, s'a observat în el două curente cu totul antagoniste.

Făcêndu-se în urmă alegerea de preşedinte al comitetuluĭ, majoritatea consiliuluĭ m'a destinat pentru această funcţiune.

In această calitate 'mi-am pus toată silinţa de a organiza şi de a conduce regulat afacerile judeţuluĭ; am suprimat plata ce se da avocatuluĭ judeţuluĭ şi m'am însărcinat eŭ cu toate procesele, fără nicĭ o retribuţiune; m'am însărcinat fără nicĭ o recompensă materială, cu facerea socotelilor judeţuluĭ, care până aci se efectuaŭ de oamenĭ plătiţĭ, ad-hoc, şi în general fără cea maĭ elementară cunoştinţă de contabilitate.

Eĭ bine, ca rĕsplată pentru toate acestea la 17 Octombrie, un grup de 6 consilierĭ, în cap cu un oare care Ion Dimitrescu, supra-numit Pomană, depune consiliuluĭ o propunere prin care mi se cere retragerea mandatuluĭ de membru şi preşedinte al com. permanent (?!) pe următoarele motive:

1) Lipsă de încredere în persoana D-luĭ preşedinte, fiind-că D-sa, în loc de a îngriji de interesele judeţuluĭ, voeşte a-şĭ însuşi în folosul sĕŭ ca venit baniĭ judeţuluĭ şi aĭ comunelor rurale, a'şĭ vinde cărţĭ şi altele.

2) In calitate de fost membru tot în acest comitet a făcut recepţiunea unor lucrărĭ ale şcoaleĭ de meseriĭ, inducêndu-se în eroare comitetu a da banĭ, când lucrarea n'a corespuns contractuluĭ şi devizuluĭ, din care cauză s'a prejudecat judeţul.

3) Cu ocazia ţinereĭ uneĭ licitaţiĭ pentru închiriarea judecătorieĭ de pace în acest an, închizênd licitaţia primă n'a dat loc a se primi oferte în folosul judeţuluĭ, ba a şi respins pe ofertatorĭ, fapt cunoscut de noĭ.

Această propunere a doua zi la 18 Oct., când aŭ fost prezenţĭ 13 consilierĭ, a fost respinsă; iar consiliul, printr'o încheiere foarte măgulitoare pentru mine „regretă acest fapt făcut din iniţiativa „D-luĭ I Dumitrescu (Pomană), care, cum „urmează însăşĭ încheerea, a indus con„siliul în eroare asupra faptelor expuse“.

Iată, D-le Redactor, la ce se reduce votul de blam despre care a fost vorba în ziarul D-voastră.

Theodor Florescu.

R.-Vêlcea.

INFORMAŢIUNI

Linişte̕a aparentă şi tăcerea pe care o păstrează D. Pake Protopopescu în urma combinăreĭ ministeriale, este foarte mult discutată şi în diferite felurĭ.

Lucrurile însă staŭ ast-fel:

D-nul Pake, spre a nu se arăta supĕrat, a declarat nouluĭ minister că D-sa se va ocupa numaĭ cu gospodăria şi cu înfrumuseţarea oraşuluĭ şi pentru aceasta trebue să i se acorde un credit de 50 milioane, lucru pe care D. Pake ştie că nu'l va face guvernul.

In cazul acesta, D-sa se va retrage de la Primărie.

Pe de altă parte ministerul este oare-cum dispus a-ĭ acorda un credit de 30 milioane, însă cu oare-care restricţiune.

—*—

Ierĭ trebuia să se judece de către Secţia III civilă corecţională procesul intentat luĭ Toma Lerescu pentru scandalurĭ la alegerĭ.

Procesul a fost amînat dupe cererea luĭ nenea Iancu Brătescu, pentru 19 Februarie 1892.

—*—

Sculptorul milanez D. F. G. Villa, care se află de cât-va timp la Iaşĭ, a făcut bustul luĭ Ion C. Brătianu şi o statuetă a luĭ Vasile Alexandri

Ambele lucrărĭ sunt nişte adevĕrate opere de artă prin asemănarea lor cu originalul şi prin frumuseţea esecuţiuneĭ.

D. Villa este un artist de mare valoare şi tineriĭ noştri diletanţĭ ar face bine să profite de prezenţa sa în ţară, pentru a se iniţia în misterele arteĭ.

—*—

Ni se pare, că aşa numiţiĭ *notabilĭ* de mahalale aŭ o menire folositoare locuitorilor capitaleĭ şi trebue să dea pildă întru respectarea legilor şi regulamentelor comunale.

Sunt însă uniĭ din aceştĭ Domnĭ, carĭ devin *notabilĭ* numaĭ din pricina unor serviciĭ politice aduse administraţieĭ comunale şi apoĭ întrebuinţează părticica de trecere ce aŭ pentru a şicana — une-orĭ copilăreşte — pe veciniĭ lor.

In această categorie pare a voi să fie clasat un oare-care D. Popiţeanu, din calea Moşilor care se intulează avocat şi care a părăsit grupul liberalilor disidenţĭ pentru a ajunge *notabilul* D-luĭ Pache.

Acest Domn are mania de a se lega din senin de veciniĭ sĕĭ şi găseşte întru aceasta chiar sprijinul poliţieĭ.

Suntem rugaţĭ de câţĭ-va dintre veciniĭ luĭ, ca să'l invităm să se astâmpere, căcĭ alt-fel se va da pe faţă modul cum D-sa îşĭ bate joc de regulamentele comunale, privitoare la salubritatea publică.

—*—

O îmbucurătore ştire aducem cititorilor noştri. D. Dr. Sergiu, în urma operaţiuneĭ ce i-a făcut D. Dr. Asaky, se află mult maĭ bine.

Astă noapte a dormit bine liniştit şi azĭ dimineaţă a cerut să i se dea ochelari şi ziarele pentru a citi ceva noutăţĭ.

Facem urările cele maĭ sincere pentru o repede însănătoşare a eminentuluĭ medic, victimă a insalubrităţilor de la Lacul-Sărat, create de faimosul Botea.

—*—

O telegramă din Berlin ne aduce ştirea că Impĕratul Germanieĭ a conferit D-luĭ inginer inspector Mănescu, şeful serviciuluĭ comercial din direcţiunea generală a căilor noastre ferate, ordinul Coroaneĭ cl. III şi D-luĭ Calmar şef biurouluĭ special al tarifelor din acelaşĭ serviciu, tot ordinul Coroaneĭ cl. IV.

—*—

D. I. Istecescu, representantul fabriceĭ Electrotehnice Schukert &Co. Societate in comandită din Nürnberg şi a altor diferite fabricĭ de maşinĭ, şi-a deschis astă-zĭ în calea Victorieĭ 64, Piaţa Teatruluĭ, birourile sale tehnice conduse de D. inginer S. Marcu. Recomandăm celor interesaţĭ a uza de serviciele sus numiteĭ case care după instalaţiunile executate până acum, dă asigurărĭ de cea maĭ deplină satisfacţiune.

—*—

Ministrul de justiţie primeşte audienţe la ministerul justiţieĭ numaĭ o dată pe sĕptămînă, Sîmbătă, de la 11 dim. până la 1 p. m.

—*—

In seara de 9 curent se va da la Ploeştĭ un bal în folosul secţieĭ din Argeş a *Ligeĭ culturale*.

—*—

Astă seară la Teatru Naţional se va juca pentru a doua oară *Mefistofele*, mare operă în şase acte de Arrigo Boito.

Mâine seară se vor juca comediile *Deputatul Tati* şi *Gringoire*.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS, 5 Noembrie. — Comisiunea petiţiunilor Camereĭ a votat trimiterea la miniştriĭ competinţĭ a petiţiunilor în favoarea terminăriĭ canaluluĭ Panama, reclamând intervenirea oficioasă a guvernuluĭ pe lângă stabilimentele de credit spre a înlesni antrepriza.

BRUXELLES, 5 Noembrie.—D. Woestĕ, ministru de stat, a publicat o broşură inspirată de Regele, care desminte cu energie toate ştirile răspândite de presa franceză după carĭ Regele Leopold ar fi încheiat un tractat secret cu Germania.

WIESBADEN, 5 Noembrie. — D-l de Giers s'a însănătoşit cu desăvârşire! a plecat cu fiul sĕŭ la Stuttgart ca să facă vizită Regineĭ Olga. El va sta două zile la Paris.

ISIDOR KALNOKY

Lovitura de graţie

Judecătorul de instrucţie se uită la dosare. Luă partea întîia a dosaruluĭ şi o citi.

* * *

„Domnule judecător, îmĭ aĭ dat voe să mărturisesc în scris crima mea. Foarte îţĭ mulţumesc. N'aş fi putut să'ţĭ spun nimic, dacă ar fi fost ca să vorbesc. Şi chiar acum n'aş putea.

Maĭ tîrziŭ, peste o sĕptămînă orĭ peste doĕ o să mi se echilibreze spiritul, sângele o să'mĭ curgă maĭ liniştit prin vine, şi atuncĭ—dacă va cere legea—voiŭ depune verbal aceea ce voiŭ aşterne în scris.

„Imĭ e martor Dumnezeŭ că spun adevĕrul, fără să ascund cel maĭ mic lucru.

„Am iubit pe nevasta mea şi cred, ba nu, sunt sigur, că m'a iubit şi ea în aniĭ dintîĭ. Şi cu toate acestea nu am fost de fel fericiţĭ. Dumnezeŭ nu ne ursise pe unu pentru cel-lalt. Ea era veselă, umbla dupe plăcerĭ: eŭ, eram serios şi 'mĭ plăcea numaĭ munca. Eĭ îĭ plăcea să voiajeze şi să se ducă pe la băĭ, vara, să se ducă în lume, să frecuenteze balurile şi teatrele iarna. Eŭ, îmĭ petreceam vremea ca să fac planurĭ de podurĭ şi de drumurĭ de fier, să fac calcule şi devize. Ea era ca cele maĭ multe din femeile moderne; eŭ eram din neamul muncitorilor.

„Nu eram rĕŭ nicĭ egoist, nu cerearm ca nevesti mele să i se urască cu mine. Aveam un vĕr, băiat frumos, pentru care aveam o dragoste mare. El era inteligent, cinstit, vesel, de o veselie franşe.

„El fu tot-d'auna cu noĭ; dacă întîrzia să vie, trimeteam dupe dînsul. Pe când eram la biuroŭ şi lucram, el vorbea cu nevasta mea literatură, teatru, se ducea cu dînsa la preumblare, la teatru. Mie 'mĭ părea bine.

„Nicĭ odată nu m'am gîndit să fiŭ gelos. Cum mi-ar fi putut veni ideia asta? El era vĕrul meŭ, prietenul meŭ, lealitatea personificată. Nevasta mea era curată ca un înger.

„Să nu crezĭ, D-le judecător, că eŭ voesc să'mĭ scuz crima, mînjind memoria morţilor; mĕ grăbesc decĭ să'ţĭ declar că prietinul meŭ nu m'a înşelat, că nevasta mea nu m'a trădat. Aŭ murit amîndoĭ, curaţĭ şi nevinovaţĭ. Insă trebuiaŭ să moară, fiind-că crima pe care n'aŭ făcut'o eĭ, ar fi făcut'o, dacă nu i-aş fi omorît eŭ. Eĭ m'ar fi înşelat într'o zi, ştiam foarte bine.

„Dacă eĭ s'aŭ amorezat unu de altul, cine poate să se mire? Fuseseră tot-d'auna împreună; avuseseră aceleaşĭ gândurĭ, aceleaşĭ dorinţe, aceleaşĭ preferinţe, le plăcuseră aceiaşĭ scriitorĭ, aceiaşĭ pictorĭ, aceiaşĭ compozitorĭ, aceleaşĭ specta-

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÈRE

(26)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristineĭ

XVI

Cu chipul acesta ochiĭ eĭ perverşĭ nu ar maĭ face rĕŭ nimĕnuĭ.

Filip ar fi vrut să gonească îndată pe Christina.

Din nenorocire nu era el stĕpîn în casă.

Era silit să sufere pe fiinţa asta în castel şi născocea miĭ de pretexte ca să nu mănînce cu toţiĭ la un loc numaĭ ca să nu dea ochĭ cu dînsa.

Aci se zicea bolnav şi se închidea în camera sa.

Aci se scula în zorĭ de zi, chema pe Sylvain Burgand, prietinul sĕŭ vechĭ, tatăl Terezeĭ, şi plecaŭ amîndoĭ prin munţĭ şi tocmaĭ seara se întorceaŭ.

Deşi era încredinţat că tatăl sĕŭ iubea cu furie pe Engleza, tînĕrul însă nu bănuia groaznica comedie pe care o jucase femeia aceasta pentru a amăgi pe contele.

Atuncĭ ar fi descoperit tot, şi cursa întinsă de dînsa şi calculele eĭ ca să facă pe contele să creadă în gelozia conteseĭ, şi dibacea punere în scenă a sinucidereĭ.... crima înfsfîrşit!

Dar cum ar fi putut el, în sufletul luĭ aşa de drept, să conceapă ideia planuluĭ infernal care punea pe tatăl sĕŭ şi pe toţĭ aĭ sĕĭ în mâna vrăjmaşulor? O vrăjmaşe aşa de grozavă!

Grozavă, vezĭ bine! fiindcă fusese o victimă!... Opera rĕuluĭ, pregătită de ceĭ doĭ complicĭ, Christina Howard şi Fernand Lagousse, trebuia să nu înceteze.

Se credeaŭ siguri că aŭ să izbutească acum.

Lucrurile, până aci, nu se petrecuseră din punt în punt dupe cum voiseră eĭ?

Trecu o lună.

Cât de lungă e vremea care trece dupe o catastrofă!

In castel nu maĭ intra nimenĭ altul decât doctorul Mercier.

Contele sta închis în camera sa maĭ toată ziua.

Ce făcea Filip ştim.

Madelena, palidă în hainele 'ĭ de doliu, îşĭ trecea vremea cu Tereza.

Fetele plângeaŭ împreună pe muma aşa de iubită, pe protectoarea aşa de plină de bunătate, înpreună se duceaŭ în fie-care zi să pue florĭ pe mormântul subt care dormea ea.

Durerea tutulor era nemărginită.

Mistress Howard îngrija de casă, corect, cu o dibăcie şi cu un tact perfect.

Serviciul se fácea, mulţumită eĭ, tot aşa de regulat ca şi pe vremea conteseĭ.

Ea sfătuise pe slugĭ să facă cât se poate maĭ puţin zgomot.

Nu trebuia să tulbure durerea stăpînilor.

Şi slugile vorbeaŭ încet şi călcaŭ numaĭ în vîrful degetelor.

Dar le părea rĕŭ în adevĕr dupe contesa, Marianeĭ cu seamă care o slujise anĭ întregĭ.

Insă în lume trece orĭ şi ce, bucuria ca şi mîhnirea.

Durerile scad, lacrimile se usuc, amintirea nu maĭ e aşa de dureroasă.

Viaţa te înhaţă iar, şivoiul te duce. Trebue să cedezĭ.

Intr'o dimineaţă, aproape în zori de zi, contele de Montalais deschise fereastra şi se puse cu coatele pe balcon.

Timpul era foarte frumos.

Era sfîrşitul verĭ.

Conteluĭ i se părea că iese dintr'o groapă. Lumina zileĭ îl uluia.

Simţi de o dată o trebuinţă nespusă ca să se plimbe prin grădină.

Se înbrăcă şi ieşi.

Din ziua când înmormîntase pe contesa pentru întîia oară ieşa azĭ din camera sa, unde chiar mînca.

Slugile se uitară una la alta.

— Omul ĕsta nu putea să se îngroape în camera sa! zise bucătorul. Trebue să trăiască şi el ca toată lumea.

Contele se 'ntoarse tocmaĭ la amiazĭ, beat de aerul curat.

Avea o înfăcişare superbă, ochi-ĭ străluceaŭ, faţa'ĭ era înviorată...... zîmbea.

In dimineaţa aceea viaţa i se părea bun lucru.

Când intră în sofragirie găsi pe Filip, pe Madelena şi pe Tereza vorbind încet lângă o fereastră.

De doĕ-treĭ zile tînĕrul, căindu'se că părăseşte prea mult pe sora sa, venea la masă.

Ţipară când vĕzură pe contele.

Madelena îĭ sări de gât.

Veni şi Filip să sărute pe tatăl sĕŭ şi chiar Tereza, rugată de contele îĭ întinse fruntea.

— O tată, ce bine facĭ că viĭ. Ne părăsiseşĭ! zise Madelena.

— E adevĕrat; rĕspunse contele, cu ochiĭ plinĭ de lacrimĭ, sărutând pe copila sa pe pĕr... Este adevĕrat, iartă-mĕ, Madeleno, am fost egoist, uitam că 'mĭ era de ajuns numaĭ să te vĕd ca să uit orice suferinţă.

Instinctiv se uitară toţĭ la masă, la locul vecinic gol de unde *ea* le zîmbise de atâtea orĭ.

Se întristară, oftară şi fără să zică nicĭ o vorbă se puseră la masă, cu ochiĭ umflaţĭ de lacrimĭ.

Tereza rĕmăsese în picioare. Părea încurcată.

Foarte roşie, fata rĕspunse:

— De vreme ce tatăl tĕŭ a venit, cred că mĕ pot duce să dejunez acasă. E multă vreme de când tot las singur pe bietul tata..... şi 'ĭ e urît singur.

— Să se ducă cineva să cheme pe tatăl d-tale, copila mea şi să dejuneze şi el cu noĭ.... rĕspunse contele.

— O! domnule!....

— Te rog să primeştĭ.... Iubesc pe Burgand din toată inima, el este prietinul meŭ vechĭ..... prietinul nostru vechĭ, nu'ĭ aşa, Filipe? Prezinţa luĭ ne va face plăcere la toţĭ.

Christina Howard intră.

Filip îĭ aruncă o privire plină de ură şi abia rĕspunse salutuluĭ eĭ.

Contele, galben tot, ridicase capul.

Maĭ că o uitase.... şi când o vĕzu acum simţi ceva ce nu se poate spune.

(Va urma)

ole. Rîdeaŭ împreună de aceleaşi vorbe, aceleaşi incidente îĭ supĕra. Unul ghicea gândul celuĭ-lalt şi rîdeaŭ maĭ 'nainte de a spune gluma care avea să-ĭ înveselească.

„Când băgaĭ în sfîrşit de seamă, fu prea târziŭ. Slăbiciunea ce aveaŭ unu de altul, la început nevinovată, ajunsese o pasiune maĭ tare de cât dînşiĭ. Ştiam că eram singur vinovat, că numaĭ dragostea mea de muncă îĭ lăsase în voia lor. Şi când băgaĭ de seamă iubirea lor care crescuse din pricina nepăsăreĭ mele, fu prea târziŭ.

„Eŭ fac parte din rasa oamenilor carĭ omoară când se văd înşelaţĭ.

„Nu voiŭ niciĭ chiar să aştept ziua când să facă el crima. Intocmaĭ ca şi Dumnezeul ovreilor, am voit să pedepsesc gândul crimeĭ, să lovesc pe vinovaţĭ până să n'apuce eĭ să facă fărădelegea. Hotărâĭ să pândesc minutul când conspiraţia era să'şĭ dea roadele şi să'ĭ lovesc înainte d'a mĕ trăda.

„Aşteptam, nu-ĭ slăbeam din ochĭ, şi mĕ făcuĭ de doĭ orĭ ucigaş.

„Se iubeaŭ nebuneşte. Chiar când vorbeaŭ auziam în sunetul glasuluĭ lor cum le bătea inima. Era chiar glasul şi uitătura amorezaţilor. N'aveam de cât să mĕ uit la mâinile lor carĭ se strîngeaŭ şi să pândesc privirile pe carĭ le schimbaŭ şi nu maĭ puteam să mĕ îndoiesc: numaĭ moartea ar putea preveni consumarea crimeĭ care-ĭ ispitea.

„Oh! ce nopţĭ grozave am avut! Săptămânĭ întregĭ nu puteam închide ochiĭ. Umblam prin odae de colo până colo de seara până dimineaţa, ascultând suflarea neveisteĭ mele care dormea în camera de alăturĭ. Nu aveam alt gând de cât să-ĭ omor!

„Câte odată mĕ silcam să gonesc gândul ĕsta nebun, care mĕ chinuia. Mĕ opream lîngă patul neveisteĭ mele şi mĕ uitam lung la dînsa. Era frumoasă ca un înger; în figura eĭ se vedea nevinovăţia unuĭ copil. Cum putea să fie un suflet aşa de negru într'un corp aşa de curat?

„Deodată făcu o mişcare; buzele i se mişcară. Ascultaĭ, însă nu auziĭ niciĭ un sunet, nicĭ o vorbă. Se gândea poate la mine, numele meŭ îĭ avea ea pe buze. Mi se păru că aud un ţipăt, că aud că chiamă pe cine-va, şi mi se păru că nu mĕ chiamă pe mine ci pe Carol....

„Ieşiĭ în fugă, pe urmă iar începuĭ să mĕ învîrtesc prin cameră şi iar începuĭ să zic în gândul meŭ: O să'ĭ omor! O să'ĭ omor!

„Căutaĭ în bibliotecă şi luaĭ codul criminal. Rĕsfoiĭ şi citiĭ articolul 276 care vorbeşte de omor". Orĭ-cine omoară pe un om cu precugetare, săvîrşeşte crima de asasinat şi va fi pedepsit cu moartea.

„Citiĭ articolul acesta de o sută de orĭ, de o mie de orĭ. Nu vedeam literile, însă ziceam mereŭ: „Orĭ-cine omoară pe un om cu precugetare, săvîrşeşte crima de asasinat şi va fi pedepsit cu moartea".

„Uruituĭ uneĭ trăsurĭ mĕ deşteptă. Incepuĭ iar să mĕ plimb prin cameră şi iar ziceam în gândul meŭ: „O să'ĭ omor! O să'ĭ omor!"

„Şi i-am omorît!

„Imĭ aduc aminte foarte bine amănuntele cele maĭ micĭ. Intr'o seară stăturăm ca de obiceĭ de vorbă câteşĭ treĭ. Vorbirăm şi de una şi de alta. Riserăm, ca de obiceĭ.

„Ceasornicul bătu miezul nopţiĭ. Carol se sculă să plece. Il însoţirăm în anticameră şi'ĭ strînserăm mâna ca de obiceĭ. Pe urmă ne 'ntoarserăm în apartament. Nevasta se maĭ întoarse încă odată.

— Atuncĭ, la revedere pe mâine. Probabil că voiŭ să zică: „La revedere mâine seară". Ca tot d'a-una. Eŭ, însă ameţiĭ.

— Aşteaptă un minut, Carol, îĭ ziseĭ eŭ şi mĕ repeziĭ în camera mea.

Pe biuroŭ eraŭ douĕ revolvere încărcate. Le puseĭ în buzunare şi ieşiĭ în anticameră fără să alerg, fără să mĕ codesc.

„Steteaŭ unu lângă altul. Vorbeaŭ şi zîmbeaŭ.

„Fără să zic nicĭ o vorbă, întinseĭ revolverul spre dînşiĭ. Eĭ holbară ochiĭ la mine, pe urmă făcură o mişcare ca şi cum unu voia să apere cu corpul luĭ pe cel-l-alt. Insă nu le lăsaĭ vremea. Traseĭ şase focurĭ. Căzură amândoĭ. Insă nu mĕ opriĭ aci. Scoseĭ din buzunar revolverul celalt şi traseĭ într'înşiĭ alte şase focurĭ. Camera se umplu de sânge.

„Puseĭ revolverele pe masă şi îngenuchiaĭ lângă cadavre. Sărutaĭ pe nevastă-mea. Nu mĕ înşelasem. Poate că nu m'ar fi înşelat nicĭ odată.

„Pe urmă am plecat şi m'am predat ca să fiŭ arestat. Pe drum, mĕ mir cum îmĭ aduc aminte toate acestea, ziceam mereŭ: l'am omorît! l'am omorît!

. . . .

„Iacă tot ce am să spun. Am spus adevĕrul şi nimic alt de cât adevĕrul. Dumnezeŭ îmĭ e martor.

* * *

Judecătorul închise dosarul şi se puse pe gândurĭ. Pe urmă 'şĭ aduse aminte că statul îĭ plătea ca să facă treabă iar nu să stea pe gândurĭ.

Luă al doilea dosar şi îşĭ aruncă ochiĭ într'ânsu. Pe urmă îĭ citi cu luare aminte, pe urmă închise dosarul şi alergă la temniţă.

— Deschideţĭ chilia asta, haide maĭ iute! zise el temnicerului.

Intră în chilie.

Ucigaşul nu'l vĕzu; se învîrtea prin chilie, vorbea singur.

— Iţĭ aduc veste bună! zise judele.

— Veste bună? mie?

— Da, veste bună. Ştiĭ că legea trebuia să te osîndească la moarte saŭ la douăzecĭ de anĭ de muncă silnică. Insă în dosar se descoper lucrurĭ carĭ sunt de natură să modifice sentinţa, aşa că o ţi se dea cel mult doĭ anĭ de închisoare. Iacă raportul pe care l'a făcut poliţia după descinderea domiciliuluĭ făcută la prietinul necredincios. S'a găsit scrisorĭ, documente carĭ probează că el a fost maĭ mult de cât un conspirator, că te-a trădat. Iacă scrisorile neveisteĭ D-tale către dînsul, iacă jurnalul vĕruluĭ d-tale perfid.

Şi judele arată documentele nenorocituluĭ.

Acesta se uită la ele însă nu putu citi nicĭ o linie.

— Ascultă, domnule, zice judecătorul, iacă o frasă pe care o găsesc în jurnalul D-luĭ Carol: „Ce fericit sunt! Ea este a mea! Ea îmĭ aparţine! Ea s'a dat mie întreagă !..... „Vezĭ că n'aĭ omorît doĭ nevinovaţĭ. Actul d-tale de rĕzbunare a fost dacă nu legal, cel puţin legitim. Judecătorul apreciază necazul bărbatuluĭ care îşĭ rĕsbună onoarea călcată în picioare. Un bărbat nu poate face alt-fel şi legea e clementă.

Prizonierul începu să plângă.

— Va să zică m'aŭ înşelat, m'aŭ trădat amândoĭ! Va să zică am venit prea târziŭ.

— N'aĭ omorît cu precugetare. Te aĭ rĕzbunat numaĭ, aĭ pedepsit o crimă făptuită.

— Făptuită?

— Da, iată proba! Iţĭ aduc graţia!

Şi judele 'ĭ arătă jurnalul.

Prizonierul isbucneşte.

— Hârtiile astea probează dar că am fost înşelat! Că nevasta m'a trădat! Că prietenul meŭ a fost un mişel! Dar nu vreaŭ eŭ să fie aşa! N'are să se probeze lucrul acesta! Asta nu-ĭ graţia! Este lovitura de graţie.

Luă dosarul ca să'l rupă bucăţele.

— Domnule judecător, eraŭ nevinovaţĭ d-ta nu aĭ probe şi eŭ cer pedeapsa capitală, moartea!

Spartali.

Fapte şi Intâmplărĭ

Legea luĭ Lynch. — Un vestit hoţ de caĭ, anume Gheorghe Carpanagiu, care făcea multă pagubă locuitorilor din comuna Deduleşti (judeţul Brăila), unde'şĭ avea locuinţa, a fost lynchat în modul următor: In noaptea de 13—14 Octombre a. c. câţĭ-va locuitorĭ din acea comună, carĭ suferiseră maĭ mult de pagubele cauzate de Gheorghe Carpanagiu, l'aŭ chemat afară, pe când el dormea lîngă soţia sa, şi după ce l'aŭ bătut bine, 'l-aŭ tîrît până la albia Buzĕuluĭ şi l'aŭ aruncat în apă. Adâncimea apeĭ fiind mică, Carpanagiu a eşit pe mal, a mers 500 metri spre casă şi a murit pe acel loc. Medicul care a făcut autopsia, crede că moartea i-a provenit maĭ mult din acţiunea friguluĭ, de cât din a leziunilor.

Prostituţia clandestină.—Şeful poliţieĭ brăilene luând informaţiunĭ că sunt maĭ multe case unde se exerciteazĕ prostituţia clandestină, a însărcinat, în noaptea de 14 a curentuluĭ, pe D-niĭ comisarĭ Stegărescu, Lazarovicĭ şi Şişu a vizita acele case, unde în adevĕr aŭ găsit 14 fete carĭ făceaŭ prostituţie clandestină. Acestea fiind trimese la medicul comuneĭ, 4 din ele carĭ s'aŭ găsit a fi bolnave de sifilis, aŭ fost internate la spital iar cele-l'alte aŭ fost trimise la urma lor.

Din acea zi s'a luat dispoziţiunea destul de salutară ca D-niĭ comisarĭ să viziteze în fie-care seară acele localurĭ, şi orĭ-ce fată s'ar găsi exercitând prostituţia clandestină, să fie supusă viziteĭ medicale.

Nevastă vîndută. — Ledevin din Caen era dator 60 de leĭ luĭ Vicaire. Acest din urmă avea poftă mare după D-na Ledevin. Intr'o zi bărbatul zise luĭ Vicaire:

— Iartă-mĭ ceĭ 60 de leĭ ce 'ţĭ sunt dator şi 'ţĭ daŭ nevasta.

— Bine, rĕspunse Vicaire.

Şi pe hârtie timbrată fu redactat actul următor.

Subsemnatul, Ledevin, gardianîn Montpincon, recunosc că sunt dator 60 leĭ luĭ Vicaire, lucrător cu ziua; drept plata sumeĭ îĭ eedez nevasta, de care se va bucura cu tot dreptul de azĭ încolo, cu condiţie ca ea să nu 'mĭ maĭ ceară parale.

Urmează iscăliturile.

Nevasta luĭ Ledevind trecu pe dată în stăpînirea luĭ Vicaire.

Acum câte-va zile câte şi treĭ fură urmăriţĭ înaintea tribunaluluĭ corecţional pentru gălăgie în timpul nopţeĭ.

Dialogul următor s'a încuiat între judecător şi preveniţĭ.

Auzĭ, Ledevin? Eştĭ acuzat că, fiind beat, aĭ făcut gălăgie.

— Ah! Dar, D-le judecător (arătînd pe Vicaire) el şi nevasta luĭ aŭ făcut gălăgie...

Judecătorul.—Tu eştĭ Ledevin?

— Da, eŭ sunt.

— Atuncĭ, Dumneaeĭ este nevasta Dumitale.

— Da... adică era nevasta mea, dar acuma... e a luĭ Vicaire.

Şi ca să dovedească cum că nu minte, Ledevin scoate şi citeşte actul de cesiune.

— Aşa poţĭ să 'ţĭ eĭ nevasta îndărăt şi să 'mĭ daĭ baniĭ, strigă atuncĭ Vicaire.

Iar Vicaire rĕspunse:

— Pungaşule! Acuma 'mĭ ceĭ baniĭ? După treĭ lunĭ?

Tribunalul nu ţine seamă de contractul lor şi 'ĭ condamnă pe câte-şĭ treĭ la treĭ zile închisoare şi câte treĭ leĭ amendă.

ULTIME INFORMAŢII

Guvernamentaliĭ din Cameră şi Senat, şi în special Catargiştiĭ, — căcĭ acum sunt douĕ felurĭ de guvernamentalĭ bine deosebiţĭ — vor fi convocaţĭ peste câte-va zile la hotelul de France, spre a discuta situaţia lor faţă cu remanierea şi atitudinea pe care vor trebui s'o aibă.

* * *

Pe de altă parte, Vernescaniĭ — de coada cărora se ţin Blaremberg iştiĭ — dacă vor fi maĭ mult de doĭ—treĭ, — vor fi şi eĭ convocaţĭ spre a li se da cuvîntul de ordine asupra atitudineĭ lor.

* * *

Se maĭ vorbeşte chiar că o remaniare ministerială şi chiar o criză completă ar putea să izbucnească înainte chiar de deschiderea camerelor cu douĕ saŭ treĭ zile.

O depeşe din Petersburg anunţă că zilele aceste va apare ukazul privitor la oprirea exportuluĭ grâuluĭ.

Această mĕsură este dictată de întinderea foameteĭ, care n'a putut fi împiedecată prin o simplă mărginire a exportuluĭ grîuluĭ la o cifră anumită.

—✻—

Se scrie din Tulcea că:

Astă-zĭ o sĕptămână douĕ fete române, în etate una de 17 şi alta de 19 anĭ, aŭ fost îmbarcate d'aicĭ în vaporul de Tulcea de doĭ ovreĭ vênzĕtorĭ de fete, spre a le transporta la Constantinopol.

Ele eraŭ angajate ca actriţe la Teatru din Tulcea unde spuneaŭ eĭ, ovreiĭ, că sunt ca directorĭ.

La Tulcea, fetele ghicind scopurile lor, aŭ chemat poliţia care a arestat pe ceĭ doĭ indivizĭ, iar fetele aŭ fost puse în libertate. Una din ele a şi trecut erĭ prin oraşul nostru în Moldova la părinţiĭ eĭ.

Avut-aŭ paşaporte?

—✻—

In urma inspecţiuneĭ făcute de către medicul comunal al culoreĭ de Negru la cârciuma unuĭ israelit anume Weintraub, din Calea Dudeştĭ Nr. 52, s'a descoperit că vinurile luĭ eraŭ toate falsificate.

Trimis înaintea tribunaluluĭ corecţional, el a fost condamnat ierĭ de către Secţia III la un an închisoare, confiscarea vinurilor şi 100 leĭ despăgubire către comună.

N'ar fi rĕŭ ca D-niĭ medicĭ comunalĭ să facă maĭ des ast-fel de inspecţiĭ, de oare-ce există o sumă de cârciumarĭ carĭ falşifică vinurile.

—✻—

Acum câte-va zile un tînĕr veni din provincie şi se duse la o prăvălie să'şĭ cumpere 2 rîndurĭ de haine.

A doua zi se întoarse şi luând pachetul de haine plecă la hotelul de Orient, unde locuia, lăsă pachetul şi plecaĭ în oraş. Voind să facă o vizită se întoarce spre a se îmbrăca cu hainele cele negre, dar ele nu maĭ eraŭ în pachet.

Poliţia avizată a început cercetările spre a dovedi unde şi cum aŭ fost furate hainele, căcĭ hăinarul pretinde că le-a pus în pachet şi hotelierul pretinde că nu s'aŭ furat din hotelul sĕŭ.

In orĭ-ce caz tînĕrul nostru a rĕmas fără haine de gală.

—✻—

Operaţiunile cerealelor din portul Brăila pe ziua de 5 Noembrie 1891.

Grâŭ de 58 jum. libre 14,95, gr. de 57¾ libre 14.95, grâŭ bulg. de 57 libre 14.65; por. noŭ de 59 jum. libre 10.50, por. noŭ de 59¾ lib. 10.65; secară de 50¼ libre 13.40, secară de 50 libre 13.67 jum.; ovĕz suta k. 13.70, ovĕz suta k. 13.25; por. noŭ de 60 lb. 10.60.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ h. 2800. Pe uscat: Grâŭ 3500 hect. Porumb 6200 hect. Orz 2000 hct.

—✻—

Poliţia capitaleĭ a pus mâna pe o ceată de spărgătorĭ carĭ şi-aŭ exercitat în maĭ multe rîndurĭ bănoasa lor meserie.

Această companie de exploatatorĭ nocturnĭ este compusă din treĭ indivizĭ anume Neculae Zmeu, Petrică Neculae şi Niţă Bucur Albescu, cel din urmă e de fel din Câmpu Lung.

In noaptea de 17 August trecut eĭ aŭ spart o băcănie şi aŭ furat suma de şapte miĭ leĭ, dispărând fără a lăsa nicĭ o urmă.

Vinerĭ un agent secret, care făcea dragoste cu amanta luĭ Petrică Neculae, află de la ea că amantuluĭ eĭ i se furase 2 miĭ de leĭ pe carĭ îĭ avea ascunşĭ în sobă şi că bănuia pe Neculae Zmeu, dar că nu voeşte a spune poliţieĭ.

Aflând de nevasta locotenentul Forescu şeful siguranţeĭ începe cercetările şi descoperi (că ţiganiĭ aceştia eraŭ autoriĭ spargereĭ şi furturilor din Câmpu-Lung.

Făcêndu-se perchiziţiĭ acasă la eĭ în Câmpiĭ Cucoaneĭ găsi la Petrică Neculae e recipisă de 1800 leĭ a caseĭ de economie pe numele surorĭ luĭ Petrică pe care voia s'o mărite.

Vĕzêndu-se prinşĭ eĭ mărturisiră că sunt autoriĭ spargereĭ din Câmpu-Lung şi că plănuiseră acest fapt după îndemnul luĭ Niţă Bucur Albescu cu care se cunoscuse în puşcărie. Ceata întreagă este arestată.

—✻—

Erĭ Marţĭ 5 Noembrie, s'a celebrat la Gand căsătoria D-luĭ Nanu, însărcinat de afacerĭ al Românieĭ la Paris, cu D-şoara Verbeke, fiica unuia din ceĭ maĭ marĭ fabricanţĭ de acolo.

Martorĭ aŭ fost pentru mire: D. Bengescu, ministru de la Bruxelles şi baronul Testa, prim secretar la legaţiunea Olandeĭ; pentru mireasă fraţiĭ D-şoareĭ şi cumnatul eĭ, D. Neef Orban.

Seara tineriĭ aŭ plecat la Nice. De acolo se vor duce la Veneţia şi la Milan, apoĭ la Paris.

—✻—

Primăria Capitaleĭ a confiscat ierĭ 60 vedre de rom de la D. Ioniţă Sorescu, de oare-ce acest rom fusese introdus de contrabandă în Capitală.

—✻—

Duminica viitoare 10 Noembre, la orele 3 p. m. va avea loc în Biserica Domniţa Bălaşa ceremonia cununieĭ religioase a D-şoareĭ Ida Melchner, cumnata D-luĭ Marinescu Bragadiru, cu D. Thoma Constandinescu, diriginţele cofetărieĭ D-luĭ Bragadiru.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4,02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3.57 seara, din Geleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct persoane — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11 48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI.

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.